यदा न शासितुं कल्यो भृशमासीत् सुदुर्मनाः ॥ ४२ ॥
प्रायेणाभ्यर्चितो देवो ये ऽप्रजा गृहमेधिनः ।
कदपत्याभृतं दुःखं येन विन्दन्ति दुर्भरं ॥ ४३ ॥
यतः पापीयसी कीर्तिरधर्मश्च महान् नृणां ।
यतो विरोधः सर्वेषां यत आधिरनन्तकः ॥ ४४ ॥
कस्तं प्रजापदेशं वै मोहबन्धनमात्मनः ।
पण्डितो बहु मन्येत यदर्थाः क्लेशदा गृहाः ॥ ४५ ॥
कदपत्यं वरं मन्ये सदपत्याच्छुचां पदात् ।
निर्विद्येत गृहान्मर्त्यो यत् क्लेशनिवहा गृहाः ॥ ४६ ॥
एवं स निर्विण्णमना नृपो गृहान्निशीथ उत्थाय महोदयोदयात् ।
अलब्धनिद्रो ऽनुपलक्षितो नृभिर्हित्वा गतो वेनसुवं प्रसुप्तां ॥ ४७ ॥
विज्ञाय निर्विद्य गतं पतिं प्रजाः पुरोहितामात्यसुहृद्गणादयः ।
विचिक्युरुर्व्यामतिशोककातरा यथा निगूढं पुरुषं कुयोगिनः ॥ ४८ ॥
अलक्षयन्तः पदवीं प्रजापतेर्हतोद्यमाः प्रत्युपसृत्य ते पुरीं ।
ऋषीन् समेतानभिवन्द्य साश्रवो न्यवेदयन् कौरव भर्तृविप्लवं ॥ ४९ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
चतुर्थस्कन्धे अङ्गप्रव्रज्या नाम
त्रयोदशो ऽध्यायः ॥